

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 28-02-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPMAS
Sagsnr.: 1700654
Dok. nr.: 302234

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 18. januar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 380 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Yildiz Akdogan (S).

Spørgsmål nr. 380:

”Ministeren bedes redegøre for hvilke typer af tilbud patienter, som har været tvangsindlagt får efterfølgende, herunder de kommunale tilbud i henhold til serviceloven”

Svar:

Sundheds- og Ældreministeriet har til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Sundhedsdatastyrelsen. Sundhedsdatastyrelsen oplyser følgende for så vidt angår udvalgte sundhedsfaglige tilbud. Det er dog op den enkelte læge at vurdere, hvilke konkrete sundhedsfaglige tilbud, patienten skal tilbydes efter udskrivning fra psykiatrien:

”Sundhedsdatastyrelsen (SDS) er ikke i besiddelse af registeroplysninger om, hvilke tilbud patienter, som har været tvangsindlagt får efterfølgende, herunder de kommunale tilbud i henhold til serviceloven.

SDS har efter anmodning, opgjort hvorvidt patienter, som har været tvangsindlagt i 2014, har haft én af følgende fire kontakter inden for et år fra udskrivelse fra tvangsindlæggelse:

- Planlagt ambulant besøg i det offentlige psykiatriske sygehusvæsen
- Planlagt indlæggelse i det offentlige psykiatriske sygehusvæsen
- Kontakt hos praktiserende psykiater under den offentlige sygesikring
- Kontakt hos psykolog under den offentlige sygesikring

Der er opgjort unikke patienter. Det betyder, at en patient med flere tvangsindlæggelser i 2014, tæller med i en af ovenstående kontakttyper, såfremt der for mindst én af tvangsindlæggelserne har været den pågældende kontakt inden for et år fra udskrivelse.

Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at opgøre tal for tvangsindlagte senere end 2014, da der ses på kontakter et år frem i tiden (dvs. til og med 31. dec. 2015 for patienter med afsluttet tvangsindlæggelse i 2014).

Opgørelsen fremgår af tabel 1.

Tabel 1**Tvangsindlagte 15+ årige patienter med kontakt til det psykiatriske sygehusvæsen (planlagt ambulant besøg eller indlæggelse) eller kontakt til praktiserende psykiater/psykolog inden for et år (365 dage) fra udskrivning fra tvangsindlæggelse, 2014, antal og andel af alle tvangsindlagte (pct.)**

	Antal	Andel af alle tvangsindlagte, pct.
Planlagt ambulant besøg	1.683	54,7
Planlagt indlæggelse	256	8,3
Kontakt til praktiserende psykiater	104	3,4
Kontakt til praktiserende psykolog	49	1,6
I alt	1.771	57,6

Anm.: Opgørelsen omfatter tvangsindlæggelser afsluttet i 2014. Beregningen af tiden mellem tvangsindlæggelse og evt. kontakt er sket på baggrund af datoen for udskrivning fra tvangsindlæggelse og hhv. indlæggelsesdato for planlagte indlæggelser, dato for planlagte ambulante besøg samt behandlingsdatoer hos praktiserende psykiatere og psykologer under den offentlige sygesikring. Der er opgjort unikke patienter, hvorfor antallet/andelene i de fire kontakttyper ikke summer til antallet/andelen i "i alt".

Kilde: Register over anvendelse af Tvang i Psykiatrien pr. 6. februar 2017, Landspatientregisteret pr. 10. januar 2017 og Sygesikringsregisteret pr. 8. februar 2017, Sundhedsdatastyrelsen.

”

Sundheds- og Ældreministeriet har desuden indhentet bidrag fra Børne- og Socialministeriet for så vidt angår tilbud efter serviceloven.

”For så vidt angår tilbud efter serviceloven til såvel unge i alderen 15-17 år som voksne gælder det, at kommunen skal træffe afgørelse på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den unge eller den voksnes behov for hjælp og støtte.

Kommunen skal yde støtte til udsatte børn og unge efter servicelovens § 52, stk. 3, når det er af væsentlig betydning for et barns eller en ungs særlige behov for støtte. Hjælp efter servicelovens § 52 kan f.eks. være støtte i form af familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer, en fast kontaktperson, der kan støtte barnet, den unge eller hele familien, anbringelse uden for hjemmet eller anden hjælp, f.eks. i form af psykologhjælp.

Støtte efter reglerne i servicelovens § 52 kan i særlige tilfælde iværksættes akut eller foreløbigt, og kan ydes frem til den unge fylder 18 år.

Herudover kan det oplyses, at enhver, der oplever, at en kommune ikke iværksætter en tilstrækkelig indsats over for et udsat barn eller ung, har mulighed for at underrette Ankestyrelsen, som har mulighed for af egen drift at gå ind i sager om udsatte børn og unge.

Efter servicelovens afsnit V om voksne skal kommunen træffe afgørelse om relevante tilbud som blandt andet midlertidigt eller længerevarende ophold i botilbud efter §§ 107 og 108 samt bostøtte efter § 85. Dertil kommer, at kommunerne har en generel rådgivningsforpligtelse, herunder efter servicelovens § 12 som forpligter kommunen til at tilbyde gratis rådgivning til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktions-
evne eller med særlige sociale problemer."

Jeg henholder mig til ovenstående bidrag.

Med venlig hilsen

Karen Ellemann / Maja Sørensen